

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 3. ožujak 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Pozvani smo biti pouzdani i mudri vođe

Draga braćo i sestre, dobro jutro!

Današnji odlomak iz Evanđelja predstavlja kratke usporedbe kojima Isus želi pokazati svojim učenicima put kojim valja ići da bi se mudro živjelo. Pitanjem „Može li slijepac slijepca voditi?“ (Lk 6, 39), On želi naglasiti da vođa ne može biti slijep, nego mora dobro vidjeti, to jest mora posjedovati mudrost da može mudro voditi, inače riskira da naštetiti ljudima koji se na njega oslanjaju.

Isus tako skreće pažnju onih koji imaju odgojno-obrazovne ili odgovornosti upravljanja: dušobrižnike, predstavnike vlasti, zakonodavce, učitelje i roditelje, pozivajući ih da budu svjesni svoje osjetljive uloge i da znaju razaznati pravi put kojim moraju voditi ljude.

I Isus posuđuje mudrosni izraz kako bi prikazao sebe samoga kao uzor učitelja i vođe kojeg treba slijediti: „Nije učenik nad učiteljem. Pa i tko je posve doučen, bit će samo kao njegov učitelj“ (r. 40). To je poziv da slijedimo njegov primjer i njegovo učenje kako bi bili pouzdani i mudri vođe. I to je učenje posebno sadržano u Govoru na gori, koji nam unatrag tri nedjelje liturgija nudi u Evanđelju, ukazujući na stav krotkosti i milosrđa kako bismo bili iskrene, ponizne i pravedne osobe. U današnjem odlomku nalazimo i drugi znakoviti izričaj koji nas potiče da ne budemo umišljeni i licemjerni. On kaže: „Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš?“ (r. 41). Mnogo puta, kao što svi znamo, lakše je odnosno komotnije opaziti i osuđivati mane i grijehe drugih, a da nam ne polazi za rukom jednako jasno uvidjeti svoje vlastite. Mi uvijek skrivamo svoje pogreške, skrivamo ih i od sebe samih; lako je, naprotiv, uvidjeti nedostatke drugih.

U napasti smo da budemo blagi i popustljivi sa samima sobom – biti široke ruke sa samim sobom – i oštri prema drugima. Uvijek je korisno pomagati drugima mudrim savjetima, ali dok promatramo i ispravljamo nedostatke našeg bližnjeg, moramo biti svjesni toga da i mi sami imamo nedostatke.

Ako mislim da ih nemam, ne mogu osuđivati ili ispravljati druge. Svi imamo nedostatke: svi. Moramo biti svjesni toga i, prije nego što osudimo druge, moramo gledati same sebe. Tako možemo djelovati na uvjerljiv način, ponizno, svjedočeći ljubav.

Kako možemo razumjeti je li naše oko slobodno ili se u njemu prepriječio balvan? Isti Isus nam to objašnjava: „Nema dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. Ta svako se stablo po svom plodu poznaje. S trnja se ne beru smokve niti se s gloga grožđe trga“ (rr. 43-44). Plod su djela, ali i riječi. Kvaliteta stabla se poznaje također po riječima.

Naime, tko je dobar izvlači iz svog srca i usta dobro, a tko je zao izvlači zlo, čineći ono što je najštetnije među nama, kao što je mrmljanje, naklapanje, loše govoriti o drugima. To uništava; uništava obitelj, uništava školu, uništava radno mjesto, uništava susjedstvo. Ratovi počinju od jezika.

Razmislimo malo o ovom Isusovu učenju i zapitajmo se: govorim li loše o drugima? Nastojim li uvijek ocrnjivati druge? Je li mi lakše vidjeti mane drugih nego svoje vlastite? I pokušajmo barem malo same sebe ispraviti: to će biti dobro za sve.

Zazovimo Marijinu pomoć i zagovor kako bismo slijedili Gospodina na tom putu.